

Overweging op Sacramentsdag, zondag 22 juni 2025

Zusters en broeders,

Samen eten kan in ons dagelijkse leven zorgen voor een krachtig en weldadig gevoel van gemeenschap en verbondenheid. Om dat te benadrukken hebben we hier als Paduagemeenschap, naast onze zondagse vieringen rond brood en wijn, het lichaam en bloed van Christus, ook ieder jaar aan het begin van de zomer ons zo genoemde 'Pleindiner': aanstaande dinsdag is het weer zover!

In het verhaal over een wonderbare broodvermenigvuldiging, dat maar liefst zesmaal voorkomt in de vier evangeliën, toont Jezus zich, net als toen hij dat voor de eerste keer deed met de verandering van water in wijn bij de bruiloft van Kana, met een wonder op het gebied van spijs en drank als een schepper. Niet alleen een schepper van leven gevend voedsel, maar ook van gemeenschap en verbondenheid.

Vandaag vertelt Lucas ons hoe Jezus een dag lang gevolgd is door een grote menigte die Hij onderwezen heeft over het Rijk Gods. Als de avond valt, menen zijn twaalf leerlingen de toehoorders weg te moeten sturen, maar Jezus corrigeert hen. Hij vindt dat die mensen best kunnen blijven. Jezus stuurt nooit iemand weg! Sterker nog: hij vindt dat de leerlingen maar eens voor eten moeten gaan zorgen voor de 5.000 volgelingen die aan Zijn lippen hangen. De leerlingen voelen daar niks voor en mopperen: 'We hebben maar een schamele 5 broden en 2 vissen!' Maar Jezus geeft de leerlingen opdracht om de menigte in groepen te verdelen en te laten plaatsnemen. Zo zijn ze meer verbonden met elkaar. Hij neemt de broden en de vissen. Hij zegt dank, zegent het brood, breekt het en geeft het dan weer aan de leerlingen. Terwijl die eerst tegensputterden beginnen ze nu toch met uitdelen aan de menigte. En dan blijkt er tot ieders stomme verbazing voldoende voedsel te zijn voor al die samengestroomde mensen. Er is zelfs zó veel, dat er 12

manden met brokken overblijven. Dat moet wellicht symboliseren: er was voldoende voor de 12 stammen van Israël, voor het hele land dus. Zo toont Jezus wie Hij is: Hij die voedsel geeft voor lichaam en ziel en daarmee leven, gemeenschap en verbondenheid.

In het boek Genesis brengt de mysterieuze priester-koning Melchisédek aan Abram brood en wijn als teken van vrede en verbondenheid, we hoorden daarover in de eerste lezing van vandaag. En in het boek Koningen kunnen we lezen hoe de profeet Elisa met 20 broden zorgde voor de spijziging van 100 mensen.

In die traditie van de grote profeten plaatst Lucas hier ook Jezus, die te midden van de menigte bij het meer van Galilea het brood breekt en uitdeelt zoals Hij het uit zijn geloofsopvoeding kent. Het zijn natuurlijk ook allemaal vooruitwijzingen naar het Laatste Avondmaal van Jezus met zijn leerlingen, toen hij dit bekende teken van verbondenheid en gemeenschap zo ver doorvoerde, dat hij brood en wijn als Zijn eigen lichaam en bloed uitdeelde.

Zegenen, breken en geven: het werd een van de grote sacramenten van onze Kerk en die herhaalt dat tot in het heden: zegenen, breken en delen tot Zijn gedachtenis. Dat vieren we behalve op Witte Donderdag ook nog eens op Sacramentsdag, het Hoogfeest van het Allerheiligste Sacrament van de Eucharistie. Officieel valt dat feest op de tweede donderdag na Pinksteren. Afgelopen donderdag was het dan ook in verschillende landen, in ons buurland Duitsland bijvoorbeeld, nog een officiële *Feiertag*, een vrije dag voor iedereen, net als Hemelvaart. Daar worden op die dag ook nog feestelijke processies gehouden met muziekkorpsen en vendelzwaaiers. En met als hoogtepunt en sluitstuk onder een baldakijn de priester met een geconsacreerde hostie in een kostbare monstrans. Vanaf de 14^e eeuw was die Sacramentsprocessie een triomfale geloofsmanifestatie van de katholieke kerk. Een uitbundig nostalgisch staaltje daarvan

zagen wij afgelopen donderdag op het Domplein in Keulen. Bij ons is dat feest intussen versoerd en verplaatst naar de eerste zondag ná die donderdag, vandaag dus.

Zegenen, breken en geven. Laten we vandaag extra bewust deelnemen aan dit leven en gemeenschap scheppende sacrament van de Eucharistie: brood en wijn, lichaam en bloed van Christus, teken van verbondenheid met onze Schepper, met de Paduagemeenschap, en met elkaar,

Amen.